

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX: || DE
CANONICA ET MO- || nastica Disciplina collapsa
restau- || randa, pristinoque nitori || restituenda. ||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

Admodvm Reverendis In Christo Patribvs Ac Nobilibvs Dominis D.
Godefrido Draeckio Progeneralis Cisterciensum Campensis, Frederico ab
Auvvach Sprinckheerbaccensis. Ioanni Plutzeit S. Matthiæ prope ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63372)

ADMODVM RE- VERENDIS IN CHRISTO

PATRIBVS AC NOBILIBVS DOMI-
NIS D. GODEFRIDO DRAECKIO PRO-
generali Cistertienſium Campenſis, Frederico ab Au-
Vvah Sprinckheerbaccenſis, Ioanni Plutzeit S. Matthiæ
prope Treueros, Ioanni Bertelſs Ebertnacenſis, Ioanni S.
Martini, Iacobo S. Mariæ ad Martyres apud Treuerenſes,
Ambroſio Lochem Hemrodentiſis, Theodoro Hulſen Da-
lenſi Glabbaccenſis Bartholomæo Auftelt veteris Mon-
tis, Balthaſari Rhenz à Bree S. Martini Colonia, Gerar-
do Voller Tuitienſis, Godefrido Huls S. Panthaleonis in-
tra Coloniam Monafteriorum Archimandritis ſeu Ab-
batibus Diſciplinæ Monafterij in ſuis Capitulis & Mo-
naſterijs ſtrenuis adminiſtratoribus, obſeruatoribus & in-
ſtauratoribus conſenſu Regulæ mutuis precibus, ſacriſ-
cij, votis, charitatis obſequijs, fide, religione, diui-
nis officijs coniunctiſſimis, ſuis patronis &
Mecænatibus perpetua obſeruan-
tia colendis.

*V*M multa ſint præclara diuerſorum ordinum
inſtituta in Eccleſia Dei ſub eiſdem tamen
Chriſti ſigniferi ſeu ducis exercitus vexillis in
perfectionis ſtatu militantia; tum verò nullum
eſt in Occidente præſertim antiquius inſtitu-
tum & laudabilius quodque maiores vtilitates & commo-
ditates Chriſti ſponſæ attulerit, quam eorum, qui à S. Bene-
dicto & D. Bernirdo familiam & originem ducunt; Quo-
cunque enim me conuertam, ſiue antiquitatem vltimam A-
uiciantæ familiæ, ex qua tam Auſtriaca, quam Benedicti
ſtirps propagata eſt, ingenuam huius arboris radicem, ſiue
nobilitatem & præſtantiam illuſtriſſimorum generoſiſ-
ſimorumque hominum, qui hunc ordinem profeſſi fue-
re, ſiue primos apud gentiles Chriſtianæ fidei, diſſemina-
tores & fundatores, ſiue etiam hæreticorum ad gremium

Æ c c

Eccle-

P R A E F A T I O.

Ecclesie redutores, siue etiam insignes late sese diffunden-
 tes huius arboris ramos respiciam atq; iuuuar, nullum pro-
 fecta ex omnibus monasticum ordinem reperio, qui cum hoc
 ipso in singulis minima ex parte comparari possit. Antiquita-
 tem Benedicti & Benedictinorum ut & Austriacorum ab
 antiquissima & illustrissima familia Romana Anicia, Pro-
 ba, Olybria, Perleonia, Frangipania deducendam, & repre-
 sendam esse solide prolixè, & doctè confutatis contrariis o-
 pinionibus confirmat. D. Arnoldus VVyon & ipse Benedi-
 ctinus in Tractatu ante primum librum Ligni Vuae expro-
 fesso ea de re praemisso, & Praepositus Arnhemensis Henricus
 ante historias Belgicas in Praefatione ad Albertum Au-
 striacum. Studia literarum adeo apud Benedictinos olim
 floruerunt & viguerunt, ut omnia Benedictinorum Ceno-
 bia fuerint Gymnasia, & omnia Gymnasia Cenobia, nisi
 quam per Germaniam, Galliam, Italiam, Angliam eo tem-
 pore instituta literarum fuerant Gymnasia, imò aliquos se-
 culis post Academiae seu Vniuersitatis nomen illustre in om-
 ni pene Occidentis imperio fuerat incomperitum; praeter
 eum Romanum vetustissimum & Parisiense ac Papiense,
 tunc aua utpote Caroli Magni & successorum eius iussu, o-
 pe, & auctoritate per Doctores Monachos Benedictinos fun-
 data nullum in historijs aliud legimus existisse vniuersale
 studium, particularia verò multa fuisse in Monasterijs Be-
 neditinorum videre est in Chronico Hirsaugiae Tribemij
 Sigeberto de viris illustribus c. 172. proinde reges & Prin-
 cipes caterique nobiles ad discendum Dei timorem cum li-
 teris liberos suos Monachis, intra claustra instituendos tradi-
 derunt, quorum plerique manentes sub regula disciplina
 magisterio in viros excreuerunt sanctissimos alij per paren-
 tes reuocati, Moderatores Reipub summi & prudentissimi
 facti sunt. Vt paucis dicam per septingentos annos à tempo-
 ribus Gregorij I. Magni & Benedicti vsque ad exortam fa-
 miliam mendicantium per Benedictinos Monachos prae-
 cipe conseruata & propagata tam literarum studia, quam
 ejsa

P R A E F A T I O.

ipsa Catholica religio. Ex hoc ordine quadraginta propè Pontifices delecti commemorantur. Cardinales omnes si enumerentur centum et quadraginta reperientur. Patriarchæ tum Antiocheni, tum Hierosolomitani, tum Constantinopolitani & alij simul omnes in vnum collecti quinquaginta inveniuntur, Archiepiscopi ducenti quatuor Episcopi quingenti, triginta duo, Scriptores Ecclesiastici quadringenti quatuordecim numerabuntur. Iam ut ab Ecclesiasticis & religiosis ad prophanos seculares nobilissimos generosissimos descendam, qui Benedictinum Ordinem & ingressi & professi fuerunt, quanta, Deus bone, multitudo, quam ingens & pene innumerabilis exercitus nascitur. imperatores Occidentis, qui abdicato imperio Monachi facti ordinem D. Benedicti Nigrorum exercitus extiterunt. Imperatores Orientis Constantinopolitani octodecim feruntur, Imperatrices occidentis vitam monasticam professæ & in Sanctorum catalogum relatæ sex. Imperatrices occidentis Sanctimoniales factæ licet non canonizate quinque. Imperatrices Constantinopolitanæ Orientis Sanctimoniales quatuordecim, Reges facti monachi & Sancti quatuordecim, Reges facti monachi sed non Sancti octo, Reges habitu tantum monachi sed non professione quinque, Reges facti quidem monachi sed coactè, quorum locus professionis constat tres, Reges in monachorum ordinem redacti inuiti, quorum monachismi locus ignoratur, quinque Filij regum & alij, qui ex monachorum choro assumpti, ad regiam promoti dignitatem, & in ea potestate obierunt, decem. Qui autem ex monachis reges creati iterum abdicato regno monachi facti sunt tres. Duo autem reperiantur, qui ex regibus monachi facti iterum habitu relicto reges fuerunt creati. Octodecim reginæ Sanctimoniales factæ & sanctæ, sed nouèdecim reginæ Sanctimoniales. factæ non tamen sanctæ. Quatuor reginæ sanctimoniales factæ coactè tantum. Quatuor Sanctimoniales quæ à regibus in uxores ductæ & reginæ factæ in ea sublimi dignitate defunctæ sunt. Quinque verò habentur Sanctimoniales, quæ reginæ factæ postea tamen ad summo

summo

P R A E F A T I O.

suum monasterium redierunt. Filij Imperatorum Occidentium Romanorū tam certae quam incertae professionis monachi nouem, Filij Imperatorum Orientalium Constantinopolitanorum tam certae quam incertae professionis octo. Filia Imperatorum Orientalium Romanorum tam certae quam incertae professionis tam sanctae quam non sanctae ducentae & undecim. Filiae Imperatorum Orientalium Constantinopolitanorum tam certae quam incertae professionis octo. Vingtifilij regum monachi & Sancti, quorum locus professionis constat. Sex verō filij regum monachi sed non sancti, quorum locus professionis est cognitus. Tres autem filij regum monachi, quorum locus professionis est incognitus. Octo filij regum inuiti monachi facti tam certae quam incertae professionis. Filiae regum sanctimoniales, & sanctae certae professionis triginta sex. At viginti septem tantum filiae regum certae professionis sanctimoniales verum non sanctae. Decem autem filiae regum, sanctimoniales Benedictinae quidam sed incertae professionis. Duo duces Venetum monachi & sancti eisdem monachi non tamen sancti. Tres duces Venetum monachi facti inuiti, eisdem habitu tantum non autem professione monachi. Ducisse Venetum filij & filij Ducum sanctimoniales & monachi sex. Duces & ducisse & eorum liberi monachi octuaginta & vnus. Principes & principisse cum eorum liberis monachi triginta duo. Comites & comitisse cum eorum liberis monachi circiter centum & tredecim. Barones & Baronisse cum eorum liberis monachi septem. Quis maior fructus adferri potuit Ecclesiae Christianae, quam quod magna pars Europae per pios & doctos viros ordinem S. Benedicti professos a paganismo ad Christianae fidei agnitionem fuit conuersa. Quis totam Franconiam Christo lucratus est? nunquid S. Kilianus martyr? Quis antiquam Saxoniam siue Westphaliam ad Christum primò adduxit? an non sanguinis sui profusione duo Ewaldi? Quis Taxandriam monasterijs Christianae fidei imbuit prius? Nonne S. Lambertus primus eorum Apostolus? Quis totam penè Germaniam & Frisiam

PRÆFATIO.

Frisiam conuertit primò an non S. Bonifacius? Quis Sueciã
 quis Helſingam, ad profefſionem fidei primò vocauit? S. Ste-
 phanus Epifcopus. Quis Vaſconum Apoſtolus? Abbo Abbas.
 Quis Boiemiæ, Hungariæ, Poloniæ? S. Adalbertus Epifcopus
 & S. Benediſtus Epifcopus & martyr, Hunnos Sclanos, Ruſ-
 ſos quis Chriſtianos fecit? S. Bonifacius. Hungaros quis præ-
 terea fide Chriſtiana & baptiſmate tinxit in Pannonia? S.
 Gerardus. Quis VVandalis Chriſto credere perſuaſit? S. Ad-
 albertus Epifcopus. Quis Pruſſorum & Lituanoꝝ Apoſto-
 lus. S. Brunus Epifcopus. Quis totam Britanniam re lapſam
 reuocauit? S. Auguſt. cū ſex collegis à Gregorio Magno ablega-
 tus. At rebatēſium quis fuit Apoſtolus? nunquid S. Chilleuus
 An non S. VVilibrordus regni Friſiæ Apoſt. vt & præce-
 dentes, Benediſtinus erat? Nunquid ſimiliter S. Amandus E-
 piſcopus Brabantie, Flandriæ, Sclanoꝝ & Vaſconum A-
 poſtolus extitit? vt & Friſiæ S. VVilfradus Hollandiæ VVil-
 fridus, Franconiæ, VVillehadus Epifcopus, Friſioꝝ, Hol-
 landoꝝ Saxoꝝ Apoſtolus S. Sunibertus, Gothoꝝ, Da-
 noꝝ, Sueoꝝ, Aquilouarioꝝ partium magnus Apoſtolus
 S. Augarius Epifcopus, Saxoꝝ & Friſioꝝ Orientalium
 Apoſtolus & Monaste rienſium S. Ludgerus, Tranſilanoꝝ
 ram S. Lebuinus, Pomeranoꝝ in Sarmatia Apoſtolus. S.
 Otto Epifcopus, Antipodum noui orbis, id eſt, America pri-
 mus Apoſtolus D. Bueillus Epifcopus. At hi omnes iam enu-
 merati qui tot tantaque commoda in Chriſtianam Rempubl.
 inuexerunt, origine & profefſione Benediſtini exſtitere. Iã
 vero ex quanam religione plures prodire, qui auerſos hæ-
 reticos ad gremium Eccleſiæ reducere, quam ex germine et
 gette Benediſtinorum? Quis Viſigothos in Hiſpania ab Arianismo ad fidem Catholicam reuocauit, ſi non S. Leander
 Epifcopus? Quis herefin Berengarianam magis expugnauit,
 quam S. Guido Abbas? Quis Anthropomorphytarum exſtirpa-
 tor & contra eoſdem grauiſſimus ſcriptar? an non S. Raibe-
 rius Epifcopus? Quis nocentiſſimum ſchiſma Pontificum
 ſuſtulit niſi S. Bernardus Cifterciensis licet ordine ex regula

PRÆFATIO.

gamen Benedictinis: An non S. Martinus Duniensis Episcopus Sueuorum in Hispania ab Arriana peste ad unitatem fidei plurimos auertit? Si ins Pontificium spectes, nonne D. Burchardus D. Gratianus Doctor Canonum collectores, & D. Ioannes Abbas I. Pontificij Doctor & Decretalium Sexti libri, & Clementinarum primus expositor? Nunquid prima fundamenta Iuris Canonici posuere? D. Ioannes Trithemius, quam bene de omnibus bonis literis meritis nemo facile expresserit. Transio Petrum Damianum, qui Mediolanenses Simoniacos Nicolaitas Romane Ecclesie reconciliauit, & S. Humbertum, qui Græcos ad fidei unitatem sua sapientia reduxit. S. Bernardum, qui libertate Ecclesie restituta Henricianam heresim profligauit. S. Petrum Igneum Florentinorum à Simonica labe ignis testimonio liberatorem S. Albericum Berengariane heresis mirificum explosorem, D. Nicolaum Anglum apostolum Noruuegie. Quid attinet iam commemorare ex hoc ordine prophetico spiritu prædicitas matres & fœminas D. Ioachimum Abbatem, S. Elisabetham Abbatissam, S. Hildegardem, S. Gertrudem, S. Mechtildem, præstantissimos vniuersitatũ fundatores vt Pariensis S. Albinum seu Alcuinum, Oxoniensis S. Neorium, studij Cantabrigiensi quatuor alios Benedictinos monachos fundatores Papiensis D. Ioannem Scotum. Prætermitto lubens innumerablem prope Sanctorum ex hoc ordine exercitum. Etenim iuxta Trithemij calculum numerus Sanctorum eius ordinis, millenarium quintumdecimum, iuxta computum Petri Messie, trigessimumsecundum, secundum alios trigessimumseptimum iuxta Petrum Bughianum vero quinquagesimum excedere videtur. Solius Casinensis monasterij Sancti Canonizati quinque millia, quingenti quinquaginta quinq; omnium monasteriorum simul quadraginta quatuor millia. Soli Martyres Casinenses 5555. cetera monasteria numerum triginta septem

P R A E F A T I O .

septem millium attingisse feruntur Monasteria Benedic-
 rum 37. millia Sanctimonialium quindecim, si in quolibet
 monasterio, vnus saltem Sanctus reperiatur, in quam immē-
 sum numerum ex crescit omnium sanctorum multitudo! Quam
 prestantes Discipline Ecclesiasticae administratores & prae-
 sides hic ordo semper tulerit & habuerit S. odo Abbas pri-
 mus ordinis Monastici Migrorum reformator & S. Stepha-
 nus Abbas Congregationis Grandimontensis reformator S.
 Ludovicus Barbo Abbas Congregationis Italicae S. Iustine de
 Padua quae nunc Cassinensis reformator, D. Ioannes Abbas
 congregationis Germanicae Bursfeldensis Reformator D. Gar-
 sias à Cisnero Abbas Congregationis Hispaniae S. Benedicti
 de Vallisoleta reformator testes locupletissimi (vt alias in-
 finitas reformationes praeterea) esse poterunt. Sola enim
 vigenie disciplina hic ordo in suis locis stetit ea collabente
 pluribus in locis iusto Dei iudicio ruit. Cū autem Ioannes
 Calvinus li. 4. Inst. c. 12. v. 22. li. 4. c. 10. v. 12. 22. 23 li. 4. c. 5.
 14. sugillet & rideat traducatq̄ omnium Catholicorum Di-
 sciplinam tanquam corruptam, contemtā & neglectā,
 placuit his libris Reuerendissimos omnes Archiepiscopus, E-
 piscopus, Reuerendos dominos Archimandritas ad restituti-
 nam diligentem discipline cohortari, & strenuos in hoc san-
 cto officio nominatim mihi cognitos ad omnem posterita-
 tis memoriam collaudare. Non modo in huius praefatio-
 nis Epigrapha expressos discipline monasticae strenuissimos
 cultores, patronos colendissimos, sed & subsequentes quo-
 que non minus mihi obseruandos & cognitos Reuerendissi-
 mos Patres & Archimandritas, quorum nobilis & cele-
 bris in Ecclesia fama est, nempe Aegidium Grilkirchen,
 Knechtstedensem, Balthasarem Panhausen Steinfeldensem,
 Heribertum Ludendorff Brauvyerlensem, Antonium
 Venetorium Hardenhusensem, Vlricum Userenhoett Brei-
 delerensem, Ioannem Busch Duranum Heysterbaccensem,
 Ioannem Kittich Lacensem, Antonium Sancti Mauritiij,
 Mihaelem Mediolacensem Treuerenses. Neque enim

P R A E F A T I O .

eas debui villo modo seiungere, sed potius sub eadem regula
 signo & vexillo militantes in Christi & Ecclesie castris
 coniungere, quos adeo arcto fœdere religionis adeoque in-
 dissolubili voti & professionis vinculo sacri Duces S. Be-
 nedictus, Sanctusque Bernardus colligarunt. Neque etiam
 vnius, sed plurimum Mœnatorum patrocinio necessario inci-
 geo, et non meum priuatum questum, lucrum aut honorem
 (absit procul talis à Syncero & candido animo suspicio,)
 queram, sed potius ut communi Catholice Ecclesie, & reli-
 gionis eheu per Calvinistas nimis oppressæ emolumento con-
 sulam, ut Doctrinæ & Politicæ callidissimæ Calvinianæ pro-
 virili resistam, monasticos ordines, quorum sunt euersores
 Calvinistæ, pro mea facultacula licet exigua tuear qualibus-
 cunque laboribus meis, ut monumenta & lucubrationes mee
 contra eosdem cõscriptæ, quæ sine magnis sumptibus his dif-
 ficillimis temporibus imprimi non possunt, cum & hi libri
 sex collatis meis expensis typis mandati sint, facilius com-
 modiusque in lucem prodeant. Etenim quatuor genera moni-
 mentorum adhuc edenda mihi restant. principio quatuor To-
 mi magni Commentariorum Ecclesiasticorum de diuinis Of-
 ficijs, in quorum priore, Antiquitates & Origines singulorum
 partium latè inuestige Ceremonias defendo, in altero totum
 officium de festis Sanctorum in Missali & Breviario, in
 tertio totum Officium de feria seu Tempore in iisdem expli-
 co, in postremo officia Calvinistacum, Lutheranorum & al-
 liorum hereticorum conuello, corruptelas agendarum osteu-
 do. Qui libri erunt eiusdem magnitudinis cuius est Confes-
 sio Hieronymiana à me antè duodecim annos in lucem pro-
 lata, hos ob sumptuum impendendorum grauitatem (quidam
 enim tantas impensas ferre non possunt, quidam volunt nisi
 larga à patronis contributio fiat) typographi imprimeri de-
 trectant. Deinde laboriosissimæ Animaduersiones contra

totam

PRÆFATIO.

totam heresin Caluinianam quatuor libris Institutionum
 Ioannis Caluini comprehensam supersunt. Præterea Politia
 & Disciplina Caluinistarum in Synhodiis eorundem Belgi-
 cis & Gallicis & diuersis de Politia libris contentæ consu-
 rationes edendæ in lucem desiderantur à pluribus. Postremo
 denique Syntagmata Antiquitatum Ecclesiasticarum contra
 Caluinistas Lutheranos variosque alios hereticos ex Tomis
 Annalium Ecclesiasticorum Casaris Baronij diligenti studio
 collecta, excerpta & in ordiinem digesta ab optimis viris
 expectantur. Adde quod mirum nulli videri debeat, me tam
 multos Mecænates ad hæc omnia opera mea iam nomina-
 ta studiosè inquirere, cum etiam solius huius præsentis Ar-
 gumenti de Disciplina Canonica Ecclesiastica & monasti-
 ca collapsæ restituenda dignitas honestas, vtilitas & ampli-
 tudo ac latitudo adeò sese latè extendat, vt ad omnes si-
 mul Prælatos Ecclesiasticos à summo Pontifice nimirum
 maximo ad infimum vsque Prælatum æqualiter simul spe-
 cket & dilatetur tamque latè pateat quam ipsæ Encyclicæ
 & Catholicæ literæ Clementis Octauæ Honestum quoque
 rationi, æquitati iurique Diuino consentaneum planè esse ar-
 bitror. vt illi, qui pro Disciplina, Politia, diuinis officijs
 & doctrina totius religionis & Ecclesiæ contra Caluini-
 stas decertant & dimicant eorum præcipuè auxilijs & sub-
 sidijs ipsorum lucubrationes subleuentur & adiuuentur, qui
 primaria Ecclesiæ membra eius sunt veri nutricij Patres
 & matres præbentes mammillas & vbera filijs Ecclesiæ
 pro eadem laborantibus. Quemadmodum autem in veteri
 & nouo testamento monentur omnes, qui veri Israelite &
 filij Abrahæ haberi & esse re ipsa desiderant, vt opera A-
 brahæ & fidem, obedientiam, contemptum rerum terrena-
 rum, hospitalitatem, peregrinationem, pietatem in Dei cul-
 tu, liberalitatem, in vincendis tentationibus fortitudinem, &

Genes. 12.
 Act. 7.
 Genes. 13. 14.
 15. Rom.
 4. Galat.
 3. Iacobi.
 2. Genes. 18.
 22. Heb. 6. 18
 22. 26.

P R A E F A T I O .

alias eius omnes virtutes confitentur, repromissiones cum eodem adipiscantur (neque enim omnes Israelitæ, qui se patrem habere Abraham iactabant & iuxta carnem semen Abraha erant Matthæi 3. cap. vers. 9. Lucæ 3. cap. v. 8. Ioannis 8. cap. v. 39. Romæ 4. cap. v. 17. & cap 9. ver. 7. verè filij Abraha credebantur (sed illi duntaxat, qui opera Abrahæ faciebant, fidei in Christum, bona opera adiungebant, spiritualiter non carnaliter viuentes Rom. 9. cap. 7. Ad Galat. 3. cap. v. 7. & 29.) & ut iidem Israelitæ commonefacti sunt, quo respicerent in solidam Petram, vnde prius viui lapides excisi fuerant: sic Vestra Reuerendæ, paternitates in primos ordinum suorum fundatores, authores, iustitatores & reformatores, præcipua illustria miraculis etiam pietatem testantibus coruscantia, Sancta membra tanquam lucidissima specula viuisque imagines ad obseruandam perfectam disciplinam, non modo ipse intuentur, sed etiam eadem regulæ ac normæ suos subditos serè conformare, & in eiusmodi regulæ cultum ac obseruantiam inducere studet, atque ita Cisterciens. s. Bernardi, Benedictini s. Benedicti institutum, morem & eandem regulam in genere acerrimè vrgent, in specie autem Tuicienses ad Rupertum Tuiciensem summi pietate & doctrina viri exemplar. Pantaleonita ad primi Abbatis Christiani à Brunone Archiepiscopo constituto typum, Glabacenses ad S. Sanderadi primi Abbatis Monastice discipline studiosissimi teste Trithemio, similitudinem, Heisterbaccens. s. ad pientissimum suam Casarium, Sprinkherbaccens. s. & doctissimum & religiosissimum Abbatem Absalonem adèd insignibus scriptis clarum, & S. Abrunculum Archiepiscopum Treuerensem loci patronum, Verdener. s. ad Sanctos Luidgerum & Svvitbertum, Sibirgens. s. ad Sanctissimum suum Abbatem Canonem, & simul Episcopum Ratisbonensem, Benedictini simul omnes ad
immen

P R A E F A T I O.

immensum Sanctorum exercitū à D. Arnaldo VVyon. libro
 tersio ligni vitæ in Martyrologio Sanctorum Benedictino-
 rum enumeratorum, Augustiani in Sanctum Augustinum,
 S. Guvilielmum Ducem Aquitaniae, S. Nicolaum de To-
 lentino, S. Simplicianum Episcopum, Dominicani in Diuina
 Thomam, B. Petrum Martyrem, S. Anthoniū, S. Vincen-
 tium, B. Dominicum. Carthusiani in S. Bruonem Colonien-
 sem, S. Hugonem Gratianopolitanum Episcopum, alium S.
 Hugonem Lincolniensem Episcopum in Anglia. S. Lantui-
 num, S. Amelinum Subaudum. S. Stephanum Diersem. S.
 Basonem, S. Petrum Petronium Senersem & B. Gulielmū,
 Cistercienses non modo in primipilum Sanctum Bernardum,
 sed & in Sanctum Robertum Abbatem Molisimensem, San-
 ctum Hugonem Episcopum Antisiodorens. S. Guviliel-
 mum Abbatem fontis Ioannis Bituricens. Episcopum, S.
 Thomam Cantuariensem, S. Edmundum Episcopum, Hemi-
 radenses in Trenchensi Diocesi in Sanctum Dauidem mo-
 nechum, Premonstratenses in Sanctum nobilem suum Nor-
 bertum, Faanciscani non modo D. Franciscum, sed & in
 quinque fratres Martyres, Berardum, Petrum, Accursium,
 Adiantum, Othonem, Sanctum Bernardinum Confessionem,
 Sanctum Antonium de Padua, Sanctum Ludovicum Epi-
 scopum, Sanctum Ludovicum Regem Francorum, San-
 ctum Iuonem Canonum Doctorem, Cruciferi in suum Qui-
 riacum Episcopum Hierosolomitani Carmelite fratres
 in SS. Andream Episcopum f. sulanum, Ioannem Patriar-
 cham Hierosolomitani, Bertholdum, Albertum, Cyrillum
 & alios plures, Regularis in Thomam Kempisium & innu-
 merabilem pene aliam multitudinem sanctorum 53. Ponti-
 fices, vnde cum partim Imp. partim reges & Duces Doctores
 86. Canonici ad S. Apostolos ipsos tanquam ad cynosurā sco-
 pum & propositū Archetypon respiciunt. ad eorum exempla,
 more &

mores, vitam, studia & Disciplinam conformare & accom-
 modare nituntur, totoque conatu moliuntur, ne spurij suorum
 patrum & illegitimi filij sint ac habeantur, vt cum radices
 firmas per sanctos suos Canonizatas posuerint in caelis ile-
 gitimam & veram more maiorum monasticam Disciplinam
 etiam obseruauerint, non valeant furore Caluinistarum e-
 radicari in terris. Imitabuntur Reuerendissimi PP. S. Ab-
 salonem Sprincheerbaccensem Abbatem, qui sua etate in
 isto monasterio sepultam Disciplinam excitauit, exstinctam
 accendit, mortuam viuificauit, quod diuino quodam miracu-
 lo initio suae electionis comprobatum fuit. Auctor est e-
 nim Trithemius de viris Illustribus in vita S. Absolonis
 Abbatis, quod cum Absalon absens in Abbatem electus esset
 ad Cœnobium primo accederet, miraculose omnes monacho-
 rum candela exstinctae fuerunt, vna excepta, quae sola arsi-
 & designabat vt Trithemius explicat Disciplinam aliorum
 monachorum penitus exstinctam per hunc S. Absalonem re-
 accendendam. Etem illa vna candela (designans recenter ele-
 ctum nouum Abbatem Absalonem) adhuc vehementer ar-
 dens flammamque emittens omnes alias religiosorum can-
 delas reaccendit Imitabuntur Heliam zelosissimum & ser-
 uentissimum apud Colonenses Abbatem simul Pantaleonis
 & S. Martini, qui cum in vtroque monasterio eodem tem-
 pore strictam & seueram obseruaret exerceretq; sub Archie-
 piscopo Pilgrino Disciplinam, monachi eius Canonicam seue-
 ritatem exosam habentes, accusant ipsum apud Pilgrinum,
 eundemque eò instigando impulerunt, vt parum absuerit,
 quin Pilgrinos pium aestuantemque zelo discipline virum
 vrbe Coloniensi depelleret. Sed horrendum quod accidit mi-
 raculum attendite imisque pectoribus insigite. Sanctus enim
 vir Helias zelo Heliae prophetae, simillimus nihil territus
 minus Archiepiscopi aut monachorum rebelliam & inobe-
 dien-

PRÆFATIO.

rium detractionibus clandestinis susurris & murmurati-
 bus atque supplantationibus, constanti magno heroicoque a-
 nimo dixisse commemoratur. Si Christus in nobis peregrinus
 esset (erat enim Scotus natione eum sibi adherentibus obedi-
 entioribus monachis) nunquam vivus sanus & incolumis Co-
 loniam veniat Pilgrinus, quid accidit? Pilgrinus antequam
 Coloniam venire, posset vitam cum morte commutavit, ve-
 ram hanc admirabilemque historiam narrat integra fidei
 Historicus Marianus Scotus sub earum Domini 1036. confi-
 dant igitur constanter & firmiter Deo zelosi Archimandri-
 tæ, nec animo vacillent, nec facile consternantur. si ob zelum
 Discipline aliqua aduersa sibi accidere experiantur. Deus e-
 nim æquissimus Iudex vindex acerrimus violatæ, corruptæ
 & neglectæ Discipline, adcrit suo potenti diuino auxilio &
 gratia pijs ardentibusque Archimandritarum in conseruan-
 da vel restituenda promouendaque Discipline conatibus &
 studijs. Armentur zelo Hebræ prophetæ, quem non ab exe-
 quutione Discipline & iustitiæ deterruit impius Achab
 aut Iezabel, respiciant S. Ioannem Baptistam qui Herodis
 impij freudentem, iram non metuit. sed maluit caput amit-
 tere, quam à reprehensione Regis crudelissimi abstinere. Se-
 uerinus Boetius insignis philosophus atque Theologus ab im-
 pio Theodorico rege perpeti carceres & postea vitam po-
 nere, pro zelo discipline non formidauit. Casianus eodem
 zelo incensus ac inflammatu discipulorum cultellis ac pun-
 ctionibus confossus martyrium subiit. Rabanus Maurus à
 suis monachis Fuldensibus ob non dissimilem causam repu-
 diatus cessit officio, confugit ad reges Galliæ patronos suos
 & postea Archiepiscopus Moguntinus creatus est, non ab-
 horruit Esaias serra secari Amos claua interfici Zacharias
 ante aram occidi Discipline gratia, Ieremias similiter in
 carceres coniectus non erubuit. zolum Davidis testatur psal-
 mus

Baronius
 Tom-7. An-
 naliu.
 Prudentius
 in Cassianæ
 martyre.
 Trithemius
 vide ad
 Heb. c. 11. is
 sine.

P R A E F A T I O .

mus centesimus decimus octauus, & sexagesimo octauo.
 Pauli cap. 9. ad Rom. & 2. ad Corinth. cap. 1. Petri epi-
 stola prima, capite 3. hortatur vos vt boni emulatores
 sitis legis & Discipline Magni Christi zelus vos in flam-
 met, qui à peccatoribus Iudeis, quorum peccata sine dissi-
 mulatione assiduo reprehenderet crucis ignominiosissimum
 penam sustinere non fuit grauatus. Moyses quanto zelo ex-
 arserit Discipline Exodus Leuiticus, Numeri & Deutero-
 mum clarissimè pluribus in capitibus testificantur. Caput
 decimum libri quarti supra poterit Lectori beneuolo varia
 exempla historica suppeditare de praestantissimis viris qui
 magno zelo estuantes Discipline dira quæque perpefferunt.
 Amulor vos, inquit Paulus Apostolus amulatione Chri-
 sti. David in psalmis zelus domus tue comedit me Obtestor
 autem vos Admodum Reuerendos in Christo Patres per ip-
 sa misericordiae Christi viscera. per afflictissimam spose
 Christi, ob Caluinistarum rabiem ac furorem, extrema pe-
 ricula & vltimam vrgentissimamque necessitatem, per
 communem Ecclesiae salutem & protectionem vestris Re-
 uerendis Paternitatibus creditam & commissam, vt Di-
 scipline Ecclesiasticae & monastica restitutio serio vobis
 cordi sit, eius accuratissimam rationem imprimis habeatis,
 ob cuius neglectiõnem seu intermissionem haectenus Deus
 multis in locis Caluinistas praeualere suo iusto iudicio per-
 misit, vt omnia media & adiumenta, quibus huic pestife-
 re latè serpenti haeresi, quæ iugulum vestrum potissimum
 petit, tot Abbantias absorpsit deglutiuit, ad alias deuoran-
 dus quotidie inhiat, resistere & occurrere possitis omni stu-
 dio, diligentia, sedulo inquiratis ac inuestigatis, eoque con-
 tendatis communi coniuncta confederata opera consociatis-
 que viribus precibus & sacrificijs. Haec est illa ipsa presen-
 tissi.

P R A E F A T I O.

tissima pestis, quae scripturarum integum utis obvoluta &
 pallijs vestita longè seuit acrius, ardet vehementius, spar-
 gitur indies latius, quam olim vnquam Arrianismus cum
 hac blanda & callida meretrice Antichristi prostroma scor-
 tantur iam reginae, Principes, Comites, nobiles, provin-
 ciæ & integra diuersæ plurimæ imperitaque plebeculi. Ad-
 uersus hanc docendo scribendoque assiduum nunquamque,
 quamdiu vixero, intermittendum bellum gero, eorum do-
 ctrinam totam in Institutibus Ioannis Caluini & Locis
 Communibus Petri Martyris comprehensam magna iam ex
 parte constanti; Politiam seu Disciplinam in Synhodi Belgicæ &
 Gallicæ M. S. & editis de Politia varijs libris
 contentam (ad has enim duas partes Doctrinam & Disci-
 plinam vniuersæ Caluinistarum heresis præcipuè refer-
 tur) reprehendi atque explosi, maioriq;e adhuc studio &
 diligentia resellam, Officia nostra Ecclesiastica latissimè
 confirmari, Caluinistarum, Lutheranorum & aliorum He-
 terodoxorum repudiari Doctrinam Catholicam ex testi-
 monijs D. Hieronymi ante plures annos communius & con-
 stabilius, in apertam etiam lucem protuli. Sed quis sum ego
 ad restanti momenti præstandas tantorum Prælatorum
 destitutus auxilio, quorum hic non minus sed multò etiam
 magis, quam mea causa agitur, Vestrum igitur auxilium co-
 lendissimi obseruandissimiq;e Patres enixissimè humillime-
 que in communi causa imploro, vt mihi assiduò laboranti
 contra hunc Cerberum tricipitem adsitis, calcæria addatis,
 exstimuletis, multò alacriorem reddatis, vt quod fidenter
 Deo inspirante cœpi, Deo & vestris reuerendis paternitati-
 bus adiuuantibus perficere & absoluerè commodius facilius-
 que quam celerrimè possim. Deus Optimus Maximus om-
 nium bonorum operum largissimus remunerator erit merces
 vestra

vestra

P R A E F A T I O.

vestra magna nimis, & non modo in hoc sed etiam in futuro seculo largissima manu retribuet, qui vestras Reuerendas nobiles Paternitates ad vtilitatem monasteriorum vestrorum obseruantiam strictae Discipline sacrorumque Dei officiorum in diligenti & fideli longeva administratione contra rabiem & furorem Calvinistarum vobis assiduo insidiatum sanas & incolumes semper tueatur. Datum Coloniae anno redemptionis humanae Millesimo duodescentesimo ipsis Kalend. Iunij.

Vestr. Reuerendiss. Paternitatum
humillimus cliens

Cornelius Schultinge
Steinvvych

DE